

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 1T/132/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214010750
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Szabóová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1214010750.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Szabóovej a členov senátu A. Š. K. a Ľ. Š. v trestnej veci obžalovanej R. O. B. K., stíhanej pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. spolupáchateľstvom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.09.2017 v Bratislave takto

rozhodol:

Obžalovaní:

X. R. O., nar. 07.XX.XXXX N. K. H. N., trvale bytom T.
XXXX/X, K. H. N.,

X. N. O., nar. XX.XX.XXXX N. O., trvale bytom O. Č.. XXXX/X,
K. H. N.,

X. K. M. H., nar. XX.XX.XXXX N. N., naposledy bytom D.
XXXX/XX, C. - V.,

sa uznávajú za vinných, že

spoločne uviedli do omylu K.. C..X..U.. F., B.. K.. tým spôsobom, že obv. R. O. vystupujúca pod obchodným menom R. O. P. K., v zastúpení N. O. , ktorého splnomocnila na zastupovanie, uzatvorila so K., C.. X.. U.. F., B.. K., so sídlom Z. X, C., dňa 17.02.1999 v C. na Z. V. Č.. X

1. Zmluvu o prenájme s následnom kúpou veci č. XXXX, predmetom ktorej bol ťahač P. G. XXXEXX, bez udania evidenčného čísla v obstarávacej cene 2.996.280 Sk, ktorý mal byť dodaný prostredníctvom dodávateľskej spoločnosti CCBI, s. r. o., zastúpenej konateľom K. M. H., pričom L., K.. Q.. X.. mala nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu leasingu na základe faktúry č. XXXX zo dňa 15.02.1999 za obstarávaciu cenu 2.996.280 Sk, ktorú spoločnosť L., K.. Q.. X.. mala uhradiť podnikateľskému subjektu R. O. P. K., pričom následne na základe protokolu o prevzatí predmetu leasingu zo dňa 18.02.1999 spoločnosť L., K.. Q.. X.. ako dodávateľ vystavila za spätný leasing faktúru č. XXXX/XXXX pre odberateľa spoločnosti C.. X.. U.. F., B.. K.,

a

2. Zmluvu o prenájme s následnom kúpou veci č. XXXX, predmetom ktorej bol ťahač N. U. XXX, bez udania evidenčného čísla v obstarávacej cene 3.220.140 Sk, ktorý mal byť dodaný prostredníctvom dodávateľskej spoločnosti L., K.. Q.. X., zastúpenej konateľom K. M. H., pričom L., K.. Q.. X.. mala nadobudnúť vlastnícke právo k predmetu leasingu na základe faktúry č. XXXX zo dňa 15.02.1999 za obstarávaciu cenu 3.220.140 Sk, ktorú spoločnosť L., K.. Q.. X.. mala uhradiť podnikateľskému subjektu R. O. P. K., pričom následne na základe protokolu o prevzatí predmetu leasingu zo dňa 18.02.1999 spoločnosť L., K.. Q.. X.. ako dodávateľ vystavila za spätný leasing faktúru č. XXXX/XXXX pre odberateľa spoločnosti C.. X.. U.. F., B.. K.,

pričom uvedené faktúry č. XXXX/XXXX a č. XXXX/XXXX boli spoločnosťou C.. X.. U.. F. B.. K., v plnej výške uhradené v celkovej sume 6.216.420 SK, pričom pri uzatváraní Zmluvy o nájme s následnou kúpou vecí č. XXXX a č. XXXX došlo k úhrade akontácie a prvej leasingovej splátky, pričom následne malo byť uhradených v prípade oboch zmlúv ďalších 11 splátok, ktoré uhradené neboli a následne bolo zistené, že krajinou expedície ťahača P. G. XXXEXX bolo Nemecko a krajinou expedície ťahača N. U. XXX bolo Holandsko a uvedené ťahače nikdy neboli dovezené na územie Slovenskej republiky, a teda nemohli byť predmetom preberacích protokolov, ani predmetom leasingu, za čo bola sprostredkovateľovi konateľovi K.. L., K.. Q.. X., K. M. H. vyplatená provízia vo výške 150.000 Sk, čím takto spoločne spôsobili poškodenej spoločnosti C.. X.. U.. F., B.. K., škodu vo výške 6.216.420 Sk, t. j. 206.347,34 eura,

t e d a

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli iného do omylu a spôsobili uvedeným činom škodu veľkého rozsahu,

č í m s p á c h a l i

spolupáchatelstvom trestný čin podvodu podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku.

Za to sa

o d s u d z u j ú

1. R.É. O.

Podľa § 250 ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku s použitím § 40 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku k trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku súd obžalovanej výkon uloženého trestu podmieniene odkladá.

Podľa § 59 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku súd určuje obžalovanej skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovaný N. O.

Podľa § 250 ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku s použitím § 40 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku k trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmieniene odkladá.

Podľa § 59 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Obžalovaný K. M. H.

Podľa § 250 ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku s použitím § 35 ods. 2, § 40 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku súd obžalovanej výkon uloženého trestu podmieniene odkladá.

Podľa § 59 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 35 odsek 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. súd ruší výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3T/109/2016 zo dňa 23.5.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahom nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku u k l a d á všetkým obžalovaným R. O., N. O. B. K. M. H. nahraďiť spoločne a nerozdielne škodu poškodenej spoločnosti N.C. F., B..K., P.: XX XXX XXX, K. Z. H. X, C., v sume 108.434,54 eura.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaných R. O. B. N. O., výsluchom svedka - splnomocneného zástupcu poškodeného Z. F., prečítaním výpovede z prípravného konania svedka Z.. Ľ. E., ako aj s oboznámením všetkých listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Súd z dôvodu konania proti ušlému vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného H. M. H.. Po dôkladnom vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov v intenciách ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd ustálil skutkový stav veci tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná R. O. prípravnom konaní využila svoje právo a odmietla vypovedať. Na hlavnom pojednávaní poprela spáchanie skutku a uviedla, že sa cíti byť nevinná zo spáchania skutku, teda vyhlásenie v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Ku skutku uviedla, že všetko robil jej manžel - obžalovaný N. O., všetko podpisoval za ňu, všetko robil za ňu, ona v tej firme ani nebola, ani nevie, čo sa tam dialo. Možno niečo podpisovala, ale nebola riadne poučená. Obžalovaného H. nepozná, nikdy ho nevidela. Nevie o žiadnych obchodných aktivitách s obchodnou spoločnosťou L.. Svojho manžela obžalovaného O. bežne splnomocnila pri obchodných aktivitách. Podpisy na dokladoch - faktúrach, príjmových pokladničných dokladoch sú jej, ale to iba podpísala a to je všetko. Zároveň dodala, že keď to podpísala, že prijala 6 000 000,-Sk, tak kde sú tie peniaze? Ona to podpísala, ale nevie.

Obžalovaný N. O. prípravnom konaní využil svoje právo a odmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku a uviedol, že sa cíti byť nevinný zo spáchania skutku, teda vyhlásenie v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Ku skutku uviedol, že prišiel k spoluobžalovanému H. do firmy, už predtým spolupracovali, kúpili predtým od neho 3 ťahače a nejaké návesy. Vždy platili na čas. Oni mali tieto vozidlá od neho na leasing, to znamená, že jemu ako leasingovej spoločnosti zaplatili akontáciu a potom mu platili splátky. Pokiaľ ide o vozidlá uvedené v obžalobe, vozidlo N. a vozidlo P., tak to im povedal obžalovaný H., že má ďalšie obchody, a že by potreboval peniaze na ďalšie vozidlá. Ukázal im vozidlo Volvo a P., nekontrolovali výrobné čísla, tak nevie, či to boli naozaj tie vozidlá a to preto, že predchádzajú obchody prebehli bez problémov. Jednoducho išli obchody, tak si zobrali ďalšie vozidlá. Oni boli tieto ďalšie dve vozidlá obhliadnuť, ohodnotiť, boli v poriadku, technický stav bol dobrý, avšak VIN čísla nehľadali. Dohoda bola taká, že si ich prevezmú, keď im dajú technický preukaz, ale preberacie protokoly podpísali v plnej dôvere s tým, že vozidlá tam ostali, nakoľko obžalovaný Geletka išiel pracovne do Španielska, kam vozili. Po ceste zo Španielska ich už zastavovali aj na hraniciach ohľadom vozidiel, s ktorými boli v Španielsku. F. K. S. B. N. F. nahlásili, že tieto vozidlá sú ukradnuté, teda nahlásili po nich pátranie. V tom čase tieto vozidlá mali v nájme od obžalovaného H.. Po vrátení zo Španielska už nebolo ani vozidiel, ani obžalovaného H.. Ešte pred tým Španielskom boli v spoločnosti C. F., ktorú im dohodil obžalovaný H., podpísali sa leasingové zmluvy s tým, že keď sa vráti zo Španielska, všetko prebehne a vozidla si zoberú. Vtedy sa odovzdali aj preberacie protokoly leasingovej spoločnosti. Na otázku prokurátora, či sa niekedy pred pracovníkmi C. vyjadril, že tieto predmetné vozidlá nikdy neboli na Slovensko dovezené obžalovaný uviedol, že si nespomína. Akontáciu uhradili, to ich úplne položilo. Na otázku predsedníčky senátu obžalovaný uviedol, že obžalovaná O. vedela o obchodných

aktivitách, bola aj na kontrolnom dni v Španielsku. Vedela, že vozidla jazdia, ale nevedela ich rozoznať, či to bolo P. či N.. Keď ho splnomocnila, tak mu do toho nezasahovala.

Svedok - splnomocnený zástupca poškodeného Z. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že zmluvy boli uzatvárané medzi spoločnosťou C.. X.. U.. F. B. R. T. O. P. K.. Leasingové obchody sa uzatvárajú tak, že záujemca si nájde predmet financovania u akéhokoľvek dodávateľa, ktorý potom predloží leasingovej spoločnosti doklady na schválenie a v prípade, že sa uvedené schváli, tak dodávateľ vystaví leasingovej spoločnosti faktúru, ktorú uhradí leasingová spoločnosť dodávateľovi a súbežne sa uzatvára zmluva o finančnom leasingu so záujemcom. Skutočnú hodnotu predmetu leasingu nekontrolujú, kontrolujú iba daňový doklad. V prípade, ak by dohodnutá kúpna cena dodávateľom a záujemcom o finančný leasing bola diametrálne odlišná od bežnej ceny na trhu, teda táto by bola nadhodnotená, v takom prípade by obchod nebol schválený, prípadne by bol schválený s tým, že záujemca je povinný vydokladovať, resp. preukázať, prečo je predmet leasingu nadhodnotený. Pokiaľ ide o prevzatie predmetu leasingu, leasingová spoločnosť nemusí byť prítomná, nakoľko v preberacom protokole sa uvádza, že predmet financovania odovzdáva dodávateľ nájomcovi, a to na základe plnomocenstva, že leasingová spoločnosť splnomocňuje nájomcu na prevzatie vodila.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná aj výpoveď svedka - splnomocneného zástupcu poškodeného Z. L. E., ktorý v prípravnom konaní vypovedal, že spoločnosť C.. X.. U.. mala v období roku 1999 dobré obchodné vzťahy s podnikateľským subjektom L., K. Q. X.. Uvedenú spoločnosť zastupoval jej konateľ obžalovaný H.. Na základe týchto dobrých vzťahov obžalovaný H. ako dodávateľský subjekt odporučil spoločnosti C.. X.. U.. klienta - obžalovanú R. O. s tým, že predá spoločnosti C.. X.. U.. predmety leasingu. Na základe uvedeného boli dňa 17.02.1999 uzatreté Zmluvy o prenájme s následnou kúpou vecí (leasingové zmluvy) č. 8201 a č. 8202 medzi prenajímateľom C.. X.. U.. a nájomcom R. O. P. K. cez dodávateľa L. K. Q. X.. Predmetom leasingovej zmluvy č. XXXX bol ťahač P. G. XXXEXX, N.: Y., bez uvedenia evidenčného čísla. Na základe uvedenej zmluvy bola vystavená spoločnosťou L., K. Q. X.. faktúra č. XXXX/XXXX pre spoločnosť C.. X.. U.. vo výške 2.996.280 Sk. Pri uzatváraní leasingovej zmluvy bola zo strany nájomcu uhradená akontačná splátka vo výške 1.198.512 Sk a prvá splátka vo výške 223.237 Sk, pričom podľa splátkového kalendára malo byť uhradených ďalších 11 splátok, čo by predstavovalo leasingovú cenu vo výške 3.877.356 Sk. Po uhradení akontácie a prvej splátky a preukázaní prevzatia predmetu leasingu medzi dodávateľom a leasingovým nájomcom prostredníctvom Protokolu o prevzatí predmetu leasingu zo dňa 18.02.1999, došlo k zaplateniu obstarávacej ceny t. j. 2.996.280 Sk na účet spoločnosti L., K. Q. X.. ďalšie splátky zo strany nájomcu však uhradené neboli. Predmetom leasingovej zmluvy č. XXXX bol ťahač N. U. XXX, N.:I., bez uvedenia evidenčného čísla. Na základe uvedenej zmluvy bola vystavená spoločnosťou L., K. Q. X.. faktúra č. XXXX/XXXX pre spoločnosť C.. X.. U.. vo výške 3.220.140 Sk. Pri uzatváraní leasingovej zmluvy bola zo strany nájomcu uhradená akontačná splátka vo výške 1.288.056 Sk a prvá splátka vo výške 239.916 Sk, pričom podľa splátkového kalendára malo byť uhradených ďalších 11 splátok, čo by predstavovalo leasingovú cenu vo výške 4.167.048 Sk. Po uhradení akontácie a prvej splátky a preukázaní prevzatia predmetu leasingu medzi dodávateľom a leasingovým nájomcom prostredníctvom Protokolu o prevzatí predmetu leasingu zo dňa 18.02.1999, došlo k zaplateniu obstarávacej ceny t. j. 2.996.280 Sk na účet spoločnosti L., K. Q. X.. Ďalšie splátky zo strany nájomcu však uhradené neboli.

Dňa 21.09.1999 prebehlo osobné jednanie s obžalovaným O., ktorý bol splnomocnený obžalovanou O., kde bolo dojednané, že záväzky voči spoločnosti C.. X.. U.. musia byť uhradené do 27.09.1999 a na základe ďalšieho jednania bol stanovený termín do 05.11.1999. Pri uvedených jednaniach sa pracovníci C.. X.. U., ktorí sa ich zúčastnili dozvedeli od obžalovaného O., že uvedené vozidlá nikdy fyzicky neprevzal a tieto vozidlá na Slovensko ani dovezené neboli. Svedok tiež uviedol, že na základe dobrých vzťahov s obžalovaným H. nebola vykonaná fyzická ohliadka predmetu leasingov.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, a to najmä splnomocnením (č. l. 84), zmluvami o nájme s následnou kúpou vecí (č. l. 85-86, 91-92), faktúrami (87, 93), splátkovými kalendármi (č. l. 89, 95), protokolmi o prevzatí leasingu (č. l. 90, 96), dokladmi od S. (č. l. 97), príjmovými a výdavkovými pokladničnými dokladmi (č. l. 98-99, 102, 111, 113, 115), faktúrami (č. l. 100-101, 110, 112, 114), výpismi z účtu (č. l. 103-105), zmluvou o nájme motorového vozidla (č. l. 106-108), protokolom o prevzatí predmetu nájmu (č. l. 109), protokolom o prevzatí nájmu ZML (č. l. 116-117), zápisom z rokovania (č. l. 118-119), protokolom z DÚ a dokladmi (č. l. 120-159, 163-167), lustráciou v evidencii vozidiel (č. l. 168), dokladmi od obžalovaného Ngoca (č.

I. 169 - 185), identifikáciou vozidiel (č. I. 186 - 188), vyšetrovacím spisom (207- 317), správou VÚB (č. I. 405), správami a posudkami na obžalovaných, odpismi registra trestov.

Z plnomocenstva zo dňa 05.01.1999 vyplýva, že obžalovaná R.T. O. - R. O. P. K. splnomocnila obžalovaného N. O. na podpisovanie všetkých zmlúv, ich dodatkov, pokladničných dokladov a na iné obchodné transakcie pri styku a obchodnej spolupráci s právnickými osobami, fyzickými osobami alebo inými štátnymi orgánmi a inštitúciami.

Zo Zmluvy o prenájme s následnou kúpou veci (leasingová zmluva) č. XXXX vyplýva, že bola uzatvorená dňa 17.02.1999 medzi prenajímateľom C.. X.. U., B.. K.. a nájomcom R. O. P. K. a dodávateľom L., K.. Q.. X.. Predmetom leasingu bol ťahač P. G. XXXEXX, obstarávacia cena bola 2.996.280 Sk, pričom nájomca bol povinný do 7 dní po prevzatí predmetu leasingu odovzdať prenajímateľovi „Protokol o prevzatí predmetu leasingu“ a originál dodacieho listu. Za R. O. P. K. zmluvu podpísal obžalovaný O..

Z faktúry č. XXXX/XXXX zo dňa 17.02.1999 vyplýva, že dodávateľ L., K.. K. Q.. X.. fakturuje odberateľovi C.. X.. U., B.. K.. dodanie tovaru - ťahač P., N.: Y.. Fakturovaná suma je 2.996.280 Sk.

Z protokolu o prevzatí predmetu leasingu zo dňa 18.02.1999 vyplýva, že nájomca R. O. P. K. a dodávateľ L. K.. K. Q.. X.. potvrdzujú, že dodávateľ dňa 18.02.1999 dodal a nájomca prevzal predmet leasingu leasingovej zmluvy č. XXXX, a to ťahač P. G. XXXEXX, N.: Y.. Za nájomcu preberací protokol podpísal obžalovaný N. O., za dodávateľa L., K.. Q.. X..

Zo Zmluvy o prenájme s následnou kúpou veci (leasingová zmluva) č. XXXX vyplýva, že bola uzatvorená dňa 17.02.1999 medzi prenajímateľom C.. X.. U., B.. K.. a nájomcom R. O. P. K. a dodávateľom L. K.. K. Q.. X.. Predmetom leasingu bol ťahač N. U. XXX, obstarávacia cena bola 3.220.140 Sk, pričom sa nájomca bol povinný do 7 dní po prevzatí predmetu leasingu odovzdať prenajímateľovi „Protokol o prevzatí predmetu leasingu“ a originál dodacieho listu. Za R. O. P. K. zmluvu podpísal obžalovaný O..

Z faktúry č. XXXX/XXXX zo dňa 17.02.1999 vyplýva, že dodávateľ L., K.. K. Q.. X.. fakturuje odberateľovi C.. X.. U., B.. K.. dodanie tovaru - ťahač N., N.: I.. Fakturovaná suma je 3.220.140 Sk.

Z protokolu o prevzatí predmetu leasingu zo dňa 18.02.1999 vyplýva, že nájomca R. O. P. K. a dodávateľ L. K.. K. Q.. X.. potvrdzujú, že dodávateľ dňa 18.02.1999 dodal a nájomca prevzal predmet leasingu leasingovej zmluvy č. XXXX, a to ťahač N. U. XXX, N.: I.. Za nájomcu preberací protokol podpísal obžalovaný N. O., za dodávateľa L., K.. Q.. X..

Z výpisu z účtu spoločnosti C.. X.. U.. Č.. XXXXX zo dňa 19.02.1999 vyplýva, že bola na účet spoločnosti L., K.. Q.. X.. Č.. XXXXXXX/XXXX uhradená suma vo výške 1.574.531 Sk a 1.692.168 Sk.

Z výdavkového pokladničného dokladu č. XXXXXX zo dňa 17.02.1999 vyplýva, že spoločnosť C.. X.. U., B.. K.. vyplatila L., K.. Q.. X.. sumu vo výške 1.527.972 Sk ako úhradu faktúry č. XXXXXX (XXXXXX) XXXX.

Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 17.02.1999 vyplýva, že spoločnosť L., K.. Q.. X.. prijala od C.. X.. U., B.. K.. sumu vo výške 1.527.972 Sk, faktúra č. XXXXX/XXXX.

Z výdavkového pokladničného dokladu č. XXXXXX zo dňa 17.02.1999 vyplýva, že spoločnosť B. X.. U., B.. K.. vyplatila L., K.. Q.. X.. sumu vo výške 1.421.749 Sk ako úhradu faktúry č. XXXXXX (XXXXXX) XXXX.

Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 17.02.1999 vyplýva, že spoločnosť L., K.. Q.. X.. prijala od C.. X.. U., B.. K.. sumu vo výške 1.421.749 Sk, faktúra č. XXXXX/XXXX.

Z faktúry č. XXXX zo dňa 15.02.1999 vyplýva, že R. O. P. K. fakturuje spoločnosti L., K.. Q.. X.. dodanie motorového vozidla IN. G. XXXEXX, Q.. N.. XXXX/XX, N.: Y.. Fakturovaná suma je 2.996.280 Sk. Faktúru vystavila R.T. O., podpísaná je R. O. a opatrená odtlačkom pečiatky P. K..

Z faktúry č. 9941 zo dňa 15.02.1999 vyplýva, že R.T. O. P. K. fakturuje spoločnosti L., K.. Q.. X.. dodanie motorového vozidla N. U. XX XXX , r. v. XXXX/XX, N.: I.. Fakturovaná suma je 3.220.140 Sk. Faktúru vystavila R. O., podpísaná je R. O. a opatrená odtláčkom pečiatky P. K..

Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 19.02.1999 vyplýva, že P. K. prijala od spoločnosť L., K.. Q.. X.. sumu vo výške 6.216.420 Sk, ako úhradu faktúry č. XXXX, XXXX. Za príjemcu podpísala R. O..

Z výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 19.02.1999 vyplýva, že spoločnosť L., K.. Q.. X.. vyplatila P. K. sumu vo výške 6.216.420 Sk ako úhradu faktúry č. XXXX, XXXX. Za príjemcu podpísala R. O..

Z identifikácie nákladných vozidiel Prezídia PZ vyplýva, že ťahač N. U. XXT, N.: I. bolo skutočne vyrobené, pričom krajinou expedície je Nemecko a ťahač P. G., N.: Y. bolo skutočne vyrobené, pričom krajinou expedície bolo Holandsko. Lustráciou v centrálnej databáze vozidiel bolo tiež zistené, že uvedené vozidlá neboli na území Slovenskej republiky nikdy evidované.

Z lustrácie v evidencii motorových vozidiel zo dňa 31.01.2000 vyplýva, že ťahač N. U. XX XXX nie je a ani nebol evidovaný na R. O. - P. K..

Zo zápisnice o ústnom pojednávaní zo dňa 24.05.1999 na M. Ú. K. vyplýva, že na základe dožiadania M. Ú. K.Š. H. N. bolo vykonané šetrenie u daňového subjektu L., K.. Q.. X., pričom za daňový subjekt sa dostavil obžalovaný K. M. H., ktorý uviedol, že spolupracoval s daňovým subjektom R. O. P. K. a boli uskutočnené zdaniteľné plnenia medzi týmito dvomi daňovými subjektami, na základe ktorých bola vykonaná aj úhrada faktúr. Obžalovaný H. tiež uviedol, že neobdržal stornované faktúry č. XXXX-X B. Č.. XXXX-X, ani sa neuskutočnili žiadne finančné vyrovnania. Všetky predmety predal C.. X.. U.., B.. K..

Z protokolu o kontrole dane z pridanej hodnoty č. XXX/XXX/XXXXX/XXX/XX zo dňa 22.09.1999 Daňového úradu v Spišskej Novej Vsi okrem iného vyplýva, že v rámci kontroly daňového subjektu -R. O. bolo zistené, že platiteľka vystavila pre firmu L., K.. Q.. X.. faktúry, ktoré vzápätí v ten istý deň stornovala. Medzi uvedenými boli aj faktúry číslo XXXX, XXXX, ktoré boli uhradené v hotovosti dňa 19.02.1999, príjmový pokladničný doklad platiteľky vystavený ručne bez očíslovania, vystavený VT č. XXXXXX, prijatá suma 6.216.420 Sk. Výdavkové pokladničné doklady L. K.. Q.. X.. sú taktiež bez očíslovania, dátumy a sumy vydané z pokladne L. K.. Q.. X.. sú zhodné s dátumami a sumami prijatých v hotovosti firmou R. O. - P. K..

Z takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a zhodnotenia dôkazov jednotlivo a vo vzájomnom súhrne súd zistil skutkový stav uvedený vo výrokovvej časti rozsudku, pričom mal vinu obžalovaných TG. O., N. O. B. K. M. H. za preukázanú bez akýchkoľvek pochybností. Je nepochybné, že obžalovaní svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom v čase skutku, nakoľko spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli iného do omylu a spôsobili uvedeným činom škodu veľkého rozsahu.

Súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo ako i v ich súhrne, pričom dospel k záveru, že bolo zo zadovaných dôkazov preukázané, že sa skutok stal, a že tento spáchali obžalovaní O., O. B. H.. Obžalovaná O. vo svojej výpovedi uviedla, že všetko robil za ňu obžalovaný N. O., všetko za ňu podpisoval, ona v tej firme ani nebola, ani nevie, čo sa tam dialo, nakoľko ho splnomocnila. Obžalovaného H. nepozná, nikdy ho nevidela. Podpisy na dokladoch - faktúrach, príjmových pokladničných dokladoch sú jej, ale to iba podpísala a to je všetko. Podpísala aj príjmový pokladničný doklad na cca 6.000.000 Sk, ale dodala, že keď tie peniaze prevzala, tak kde sú? Obžalovaný O. uviedol, že s obžalovaným H. spolupracoval už predtým a pokiaľ ide o vozidlá P. B. N. uvedené v obžalobe, obžalovaný H. im ukázal tieto vozidlá. Tieto dve vozidlá boli obhliadnuť, ohodnotiť, boli v poriadku, technický stav boli dobrý, VIN čísla nehľadali. Dohodli sa, že vozidlá prevezmú, keď im dajú technický preukaz, ale preberacie protokoly podpísali v plnej dôvere s tým, že vozidlá tam ostali, nakoľko obžalovaný O. išiel pracovne do Španielska. Po vrátení zo Španielska už nebolo ani vozidiel, ani obžalovaného H.. Ešte pred tým, ako išiel do Španielska, boli v spoločnosti C. F., podpísali sa leasingové zmluvy s tým, že keď sa vráti zo Španielska, všetko prebehne a ťahače si zoberú. Vtedy sa odovzdali aj preberacie protokoly leasingovej spoločnosti. Obžalovaný tiež uviedol, že obžalovaná O.

vedela o obchodných aktivitách, bola aj na kontrolnom dni v Španielsku. Vedela, že vozidlá jazdia, ale nevedela ich rozoznať.

Súd však obhajobe obžalovaných neuveril a považoval ich za účelové, prednášané v snahe zbaviť sa zodpovednosti za spáchaný trestný čin.

Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že obžalovaní najskôr zrealizovali po vzájomnej dohode fiktívny predaj ťahačov N. U. XXX B. P. G. XXXEXX medzi R. O. P. K. a spoločnosťou L., K.. Q.. X., ktoré neboli nikdy na územie Slovenskej republiky dovezené, nikdy ani neboli vo vlastníctve R. O. P. K., pričom na predaji a jeho sprostredkovaní za pomoci leasingu sa aktívne zúčastnili všetci obžalovaní.

Faktúra č. XXXX zo dňa 15.02.1999, faktúra č. 9941 zo dňa 15.02.1999 (vystavené R. O. P. K., podpísané obžalovanou O.), príjmový a výdavkový pokladničný doklad zo dňa 19.02.1999 (podpísané obžalovanou O.) boli vytvorené a spracované pre účely podvodného konania, nakoľko z identifikácie nákladných vozidiel Prezídia PZ je potvrdené, že ťahač Volvo bol expedovaný do Nemecka a ťahač P. do Holandska a ani jeden z uvedených ťahačov nebol na území Slovenskej republiky nikdy evidovaný, a teda nebol ani vo vlastníctve R. O. P. K.. Uvedené je potvrdené aj výpoveďou obžalovanej O., ktorá uviedla, že podpísala faktúry týkajúce sa uvedených vozidiel, ako aj príjmové pokladničné doklady na sumu 6.216.420 Sk, ale ako sama uviedla, ona to iba podpísala, ale kde sú tie peniaze to nevie. Uvedenému nasvedčuje aj Protokol o kontrole dane z pridanej hodnoty Daňového úradu v Spišskej Novej Vsi, podľa ktorého platiteľka - R. O. P. K.Š. vystavila pre firmu L., K.. Q.. X.. faktúry, ktoré vzápätí v ten istý deň stornovala. Nasvedčuje tomu aj výpoveď obžalovaného O., ktorý vypovedal, že obžalovaný H. im ponúkol na predaj ďalšie ťahače, ktoré boli obhliadnuť, ohodnotiť, technický stav bol dobrý, pričom vozidlá mali prebrať, keď im dajú technický preukaz. Aj uvedeným je preukázané, že predmetné ťahače nedodala R.É. O. P. K. spoločnosti L., K.. Q.. X..

Jednoznačne je teda potvrdené, že L., K.. Q.. X., zastúpená obžalovaným H., ťahače nenadobudla od R. O. P. K., ale ako už bolo vyššie uvedené, faktúry, príjmové a výdavkové pokladničné doklady boli vyhotovené iba s cieľom získať finančné prostriedky od leasingovej spoločnosti.

Obžalovaná O. totiž potom, ako vystavila uvedené faktúry č. 9940 a 9941, ako R. O. P. K., v zastúpení N.Q. O., ako nájomca, uzatvorila Zmluvy o prenájme s následnom kúpou veci č. XXXX B. Č.. XXXX, predmetom ktorých boli práve ťahač P. G. XXXEXX, v obstarávacej cene 2.996.280 Sk a ťahač N. U. XXX, v obstarávacej cene 3.220.140 Sk, ktoré mali byť dodané prostredníctvom dodávateľskej spoločnosti L., K.. Q.. X., zastúpenej konateľom K. M. H..

Na základe protokolov o prevzatí predmetu leasingu zo dňa 18.02.1999, potom spoločnosť L., K.. Q.. X.. ako dodávateľ vystavila za spätný leasing faktúru č. XXXX/XXXX a č. XXXX/XXXX pre odberateľa spoločnosti C.. X.. U., B.. K.. Uvedené faktúry č. XXXX/XXXX a č. XXXX/XXXX boli spoločnosťou B. X.. U., B.. K.. spoločnosťou L., K.. Q.. X.. v plnej výške uhradené, a to v celkovej sume 6.216.420 Sk (s tým, že bola uhradená akontačná a prvá splátka zo strany nájomcu - spolu vo výške 2.949.721 Sk).

Nakoľko ako už bolo uvedené, ťahače N. B. P. nikdy neboli dovezené na územie Slovenskej republiky, nikdy ani neboli vo vlastníctve TG. O. P. K., a teda ani vo vlastníctve L., K.. Q.. X., nemohli byť predmetom preberacích protokolov, ani predmetom leasingu. To, že predmetné ťahače neboli odovzdané obžalovaným H., a teda ani prevzaté obžalovanými O. B. O. potvrdil aj obžalovaný O., ktorý uviedol, že preberacie protokoly iba podpísali dňa 18.02.1999 a tieto odovzdali leasingovej spoločnosti C.. X.. U., B.. K.. Aj z výpovede svedka Z. Ľ. E. vyplynulo, že na základe dobrých vzťahov s obžalovaným H. nebola vykonaná fyzická ohliadka predmetu leasingov, a že obžalovaný O. na stretnutí so zamestnancami spoločnosti C.. X.. U., B.. K.. uviedol, že uvedené vozidlá nikdy fyzicky neprevzal a tieto vozidlá na Slovensko ani dovezené neboli. Uvedené je potvrdené aj listinnými dôkazmi - trestné oznámenie obžalovaného H., z ktorého vyplýva, že obžalovaný O. obžalovanému H. odpredal „neexistujúce“ ťahače N. B. P..

Súd posúdil trestnosť činu a uložil trest podľa Trestného zákona č.140/1961 Zb. v znení účinnom v čase skutku, keďže je pre obžalovaných najpriaznivejší - trestná sadzba 5 až 12 rokov, zatiaľ čo podľa Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. je trestná sadzba 10 až 15 rokov v § 221 ods. 4.

Podľa ustanovenia § 250 ods. 1 Trestného zákona č. 141/1961 Zb. v znení účinnom v čase spáchania skutku sa trestného činu podvodu dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku škodu nie nepatrnú, a potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo zákazom činnosti alebo

peňažným trestom alebo prepadnutím veci. Podľa ustanovenia § 250 ods. 4 Trestného zákona trestom odňatia slobody na päť až dvanásť rokov sa páchatel potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 škodu veľkého rozsahu, čím ustálená výška škody v sume 6.216.420,- Sk, ktorú páchatelia spoločnosti C..X..U.. F. spôsobili, v zmysle § 89 ods. 13 Tr. zák., bezpochyby je.

Vyhodnotením produkovaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd urobil záver, že obžalovaní O., O. B. H. svojim konaním naplnili všetky zákonné znaky trestného činu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, a to tak po objektívnej ako i subjektívnej stránke, a preto ich súd všetkých troch uznal za spáchania tohto trestného činu aj vinnými.

Obžalovaná O. doposiaľ nebola súdne trestaná. Z výpisu z registra priestupkov vyplýva, že obžalovaná bola jedenkrát priestupkovo prejednávaná, a to pre dopravný priestupok.

K osobe obžalovaného O. súd zistil, že bol doposiaľ štyrikrát priestupkovo prejednávaný, a to pre dopravné priestupky. Z výpisu z registra trestov mal súd zistené, že obžalovaný O. bol v minulosti štyrikrát súdne trestaný, avšak v súčasnej dobe sa na neho hľadí, ako keby súdne trestaný nebol.

Obžalovaný H. bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to Okresným súdom Bratislava III, pričom mu bol trestným rozkazom sp. zn. 3T/109/2016 zo dňa 23.05.2016, právoplatným dňa 09.06.2016, uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky a 6 mesiacov. K tomuto odsúdeniu prichádzalo v predmetnej veci do úvahy uloženie súhrnného trestu.

Súd pri úvahách o uložení trestu musel prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Obžalovanej O. a obžalovanému H. súd priznal poľahčujúcu okolnosť, že do spáchania trestnej činnosti viedli riadny život. Priťažujúce okolnosti nepriťažovali obžalovanej O., ani obžalovanému O.. V neprospech obžalovaného H. súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 34 písm. i) Trestného zákona, keď spáchal viac trestných činov (nakoľko ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu).

Súd po zhodnotení všetkých skutočností, ktoré majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vyhodnotil najmä okolnosti prípadu, pomery páchatelov ako i to, že od spáchania žalovaného skutku prešla veľmi dlhá doba, a to bezmála 18 rokov, preto súd dospel k záveru, že účelu trestu je možné dosiahnuť i trestom uloženým pod dolnou hranicou trestnej sadzby § 250 ods. 4 Trestného zákona v zmysle § 40 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Preto súd obžalovanej O. a obžalovanému O. uložil trest odňatia slobody na 2 roky, pričom každému výkon tohto trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 2 roky.

Nakoľko súd obžalovaného H. odsudzuje za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol vyššie uvedeným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uložil mu súd v súlade s § 35 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu a zároveň rozhodol o zrušení výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava III a všetkých ďalších rozhodnutí obsahovo nadväzujúcich na výrok o treste. Obžalovanému v súlade s uvedeným súd ukladal trest podľa zákonného ustanovenia § 250 ods. 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania trestného činu, nakoľko ide o trestný čin najprísnejšie trestný. Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na trest odňatia slobody na 2 roky, pričom výkon tohto trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 3 roky.

Takto uložené tresty podľa názoru súdu dostatočne zabezpečia nápravu obžalovaných, aby sa už v budúcnosti nedopustili trestnej činnosti.

Ohľadom náhrady škody bola poškodenej spoločnosti N. F., B..K.. priznaná uplatnená náhrada škody, keďže poškodený si uplatnil nárok riadne a včas a dokazovaním bolo preukázané spôsobenie škody v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaných, ako je to podrobne vyššie uvedené pri uznaní viny obžalovaných, pričom pri určení výšky náhrady škody súd vychádzal z vyjadrení poškodeného, resp. splnomocnených zástupcov a z predložených listinných dôkazov (výpis z účtu spoločnosti C.. X.. U.. Č.. XXXXX zo dňa 19.02.1999, výdavkové pokladničné M. Č.. XXXXXX B. Č.. XXXXXX zo dňa 17.02.1999, príjmové pokladničné doklady zo dňa 17.02.1999).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na Okresnom súde Bratislava II v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.